

øves eller udøves saa slet, at det ubevidst fremmer de Mænglers Udbredelse, som det er sat til at vaage over ikke skulde komme tilstede. Udtalelserne her ved første Behandling gik fuldstændig i samme Retning; den store Række Talere, som havde Ordet, kom atter og atter tilbage til, at det, hvorom det gjaldt, var at faae et bedre og skærpet Tilsyn. I dag have vi ganske vist hørt en enkelt Undtagelse, men Undtagelserne bekræfte jo netop Reglen; dette er vist af den Slags Undtagelser. Forøvrigt have Alle, baade den høitærede Minister, Direktionen for den almindelige Brandforsikring for Landbygninger og Medlemmer af dette Thing været fuldstændig enige om, at det, der væsentligst trængtes til, var at faae Tilsynet skærpet. Er denne Mangel nu afhjulpen? Det er mit første Spørgsmaal. Lovforslaget bestod for af 15 Paragrafer og efter 3die Behandling bestaar det nu af 16 Paragrafer. Af disse angaa de 11 første Paragrafer lutter Pønningbestemmelser og mæle ikke et eneste Ord om Tilsyn. § 13 handler om Rensning af Skorstene, men uden at der er tilføjet Noget som helst om Tilsyn. § 14 handler ganske vist om Tilsyn, men det er det gamle, nuværende Tilsyn uden nogen som helst Forandring, og § 15, første, andet og tredje Stykke dreie sig, med en eneste ubetydelig Undtagelse, ganske om det Samme. Det Nye, der gives i Retning af Tilsyn, netop det, som Alle havde indrømmet, var det Væsentligste, indeholdes i 2½ Linie, hvori der gives ikke nogen Bestemmelse om et nyt Tilsyn, men et Slags Løfte om, at et saadant Tilsyn mulig kunde komme tilstede, idet der gives Ministeren en betinget Bemyndigelse til at fremstafte et saadant Tilsyn; Bemyndigelsen er nemlig betinget af, at det ikke koster Noget. § 16, som er den sidste Paragraf, indeholder ligeledes aldeles Intet om Tilsynet. Jeg maa maasse ved § 16 gjøre en lille formel Bemærkning blot for at henlede den ærede Ordførers Opmærksomhed derpaa, skøndt det nu maasse er for sent. Der er henviist til, hvilke Paragrafer der skulle indskydes i Loven af 2den Marts 1861, idet der staar, at nærværende Lovs §§ 11 og 12 betragtes som indskudte henholdsvis i §§ 20 og 44, men § 20 handler aldeles ikke om Multibestemmelser, som § 11 handler om. Det er vistnok en Feil, der er bleven staaende fra forrige Gang, da § 11 handlede om Petroleum; thi § 20 i Loven af 2den Marts 1861 handler om visse Forsigtighedsregler ved Brugen af Lys, Ild og Svovlsulfur, men det kan ikke falde ind under Haandværkernes Multibestemmelser, der ere rene Byggebestemmelser. Dette er imidlertid en aldeles formel Bemærkning, jeg har villet tillade mig. Derimod skal jeg vende tilbage til en Betragtning over det Resultat, jeg er kommen til, og som ligger nær. Resultatet af dette Lovforslag er nemlig ikke blevet at rette paa det, der mest trængte dertil, og som

det fra alle Sider indrømmedes, at der trængtes mest til, nemlig at faae et bedre Tilsyn og faae de Bestemmelser, man nu allerede har, og de Bestemmelser, der nu gives, overholdte. Dette er Sagens negative Side. Den har ganske vist ogsaa en positiv, idet der med Hensyn til Bygningsbestemmelserne er givet adskillige nye Forskrifter, blandt hvilke Bestemmelsen i § 1 er den vigtigste og væsentligste. Jeg skal ikke gjentage Noget som helst af det, jeg tidligere har havt Leilighed til at udtale om denne Sag, thi det høie Thing veed og kjender min Stilling overfor denne Paragraf. Jeg skal kun gjøre den korte Bemærkning, at det Gode, som man tror at kjøbe ved at paalægge Landbefolkningen en Del Byrder, en Del Ulemper og unegtelig en Del Beføstninger, kommer mere og mere til at staa for mig som et tvivlsomt Gode. Jeg veed ikke, om Nogen her i Thinget har personlige Erfaringer for, hvorvidt Binding af Tæge med Serntraad vil fikke baade Mennesker og Dyr, der befinde sig i Bygningen, mod Brandfare og bevirke, at Ilden ikke forplanter sig videre. Jeg har ingen Erfaring i saa Henseende og har derfor aldrig med nogen Styrke turdet udtale mig i denne Retning, men der har jo foreligget Udtaleser baade for og imod. Hvad der imidlertid mangler i disse, er Henvisningen til bestemte Erfaringer. Heller ikke ad anden Vej foreligger der for mig Erfaringer, der bestemt tale for Hensigtsmæssigheden af denne Bestemmelse. Gjennem Pressen, navnlig gennem et Organ, der har en officiel og meget rolig Karakter, og som ikke kan mistænkes for at ville et ministerielt Lovforslag tillids, er der fremkommet tvende Oplysninger, af hvilke den ene gaar ud paa, at ved en Ildbrand i en Landeendom her i Nærheden af Kjøbenhavn, hvor Tæget var bundet med galvaniseret Serntraad, skred Tæget tiltrods derfor ned. Det er muligt, at Tægets Paalægning var daarlige foretaget, men det vil sandelig blive Tilfældet mange Steder, at Tæge blive daarlige paalagte. Den anden Oplysning er fra en Mand, jeg iøvrigt ikke kjender, men som udgiver sig for særlig fagkyndig, idet han har været Branddirektør i en Egn, hvor den nye Tækningsmaade, Fastbinden af Tægene med Serntraad, har været brugt, og han erklærer sig i meget stærke —, jeg er endogsaa tilbøielig til at tro for stærke —, Udtryk imod denne Tækningsmaade navnlig i brandfarlig Henseende. I Betragtning af Lovforslagets baade negative og positive Mangler, som jeg saaledes har tilladt mig kortelig at paavise, skal jeg til Slutning udtale, at jeg agter at stemme imod Lovforslaget.

Ordføreren (Oxenbøll): Det kan naturligvis ikke falde mig ind at imødegaa de forskellige Bemærkninger, som jo nu kun have mindre Interesse, men jeg har bedet om Ordet i Anledning af, at den ærede sidste Taler gjorde